

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

НАКАЗАНИЯТ ЯСТРЕБ

chitanka.info

Големият, пепелив ястреб беше се притаил в клоните на стария дъб, оттук стръвно следеше осемте диви патици.

Те плуваха из вира на реката, далече от дъба, но жълтите, остри очи на ястреба виждаха съвсем ясно всички движения на патиците, дори белите препаски по шиите на мъжките и техните красиво завити къдрици.

От сутринта ястребът беше чакал патиците да се вдигнат, за да ги нападне във въздуха, далече от реката, дето те бяха безпомощни да се бранят от страшните му нокти. Ала осемте птици продължаваха да се гуркат все тъй спокойно и весело из вира и безгрижно да се гонят в бистрите му води.

Към обед ястребът се опита да ги принуди да хвъркнат. Той се издигна високо, после се спусна и с фучене мина над реката. Но вместо да литнат, патиците се гурнаха във водата и една след друга се навряха в ниския върбалак край брега.

Ястребът отлетя по течението на реката, сякаш беше се пошегувал и бързаше за някъде. Но щом се закри зад върха на хълма, той се сниши, мина зад слоговете на нивите със своя хайдушки полет и отново се върна на предишното си място.

Там остана дълго време неподвижен и невидим, впил строгия си поглед във върбалака, където се таеше неговата плячка. Жълтите му

зеници се свиваха, той примигваше, сякаш обмисляше нещо.

Неочаквано пак излетя от дъба и като сива сянка се стрелна над високите върби край реката. Закрит зад техните клони, той се впусна право в налягалите птици. Със светкавичното си нападение разчиташе да ги изплаши и обърка. Ала неговият устрем срещна гъстите клони на върбалака, през който не успя да се промъкне. За да не се удари в тях, беше принуден да разпери дългата си опашка. В тая секунда патиците шумно наскочаха във водата.

Разгневеният хищник бе излъган и тоя път. Ала той започна да лети над самия вир и щом някоя патица изплуваше на повърхността да вземе въздух, той налиташе върху нея. По тоя начин беше решил да ги измори.

Една след друга се появяваха и изчезваха изплашените птици. Все по-бързо и по-бързо се нирваха те в дълбокия вир и като си помагаша с крилата си, цепеха водата и плуваха на разни страни. Ястребът виждаше техните ярко оцветени тела как разсичат струящите край тях води и близостта им разпалваше неговата стръвност.

Изведнъж един паток се показва на повърхността, пред самия хищник. Преди да успее да се потопи наново, ястребът го сграбчи за крилото. Патокът закроя и с всички сили се мъчеше да се гурне във водата. От своя страна ястребът се стремеше да го вдигне. Той махаше с широките си крила, за да се държи във въздуха, и се опитваше да забие ноктите на другия си крак в гърба на своята жертва.

Но ето че от дълбочините на вира се показаха останалите патици. С оглушителен крясък, който огласяше цялата околност, те се насочиха от всички страни към техния изпаднал в беда другар. Водата на вира закипя от дружните удари на крилата им. Бризги вода започнаха да обливат ястреба. Патиците плуваха в кръг край него и биеха водата с крилата си. Край мястото на борбата се образува същински въртоп от пяна. Размахващите се крила на ястреба изчезнаха между тия на неговите жертви. Той усети, че потъва. Мокрото му тяло натежа и едва се държеше във въздуха.

Тогава на свой ред той се изплаши и пусна крилото на патока. Ала беше вече късно. Една смела патица го блъсна тъй силно, че той падна във водата. Водовъртежът го понесе. Няколко пъти той махна с крилата си, като се опитваше да хвъркне, после безпомощно ги разпери и плувна във вира...

Събрани на купчинка до брега, изплашените патици все още крякаха и плахо гледаха своя враг, когото водата бавно отнасяше надолу. Ястребът беше жив и неговите свирепи, жълти очи ги гледаха мълчаливо и мрачно. След малко той отново се опита да се вдигне и пак заудря с крила по повърхността. Но тоя път измокреното му тяло бързо започна да потъва.

Патиците го проследиха, докато той се скри под водата, и някак учудени, сякаш бяха се уплашили от своето дело, дълго време гледаха надолу по течението, където отново се мярна сивото тяло на удавения ястреб. После тихо се вдигнаха и отлетяха нагоре по реката.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.